

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Paupertatis honores, prærogativæ, laudes. Ex Veteri, Ex Novo. Ex Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

O bone Jeshu! Quamto beatiore facis pauperes tuos ipsa paupertate tua; quam Mundus facere possit quantalibet affluentia! ubi, quidquid affluit, defluit; sibi que inhaerentem pereffluere facit. Guarricus s. I. die Pent.

Pauci divites moriuntur, qui in exitu hujus vitae non desiderant fuisse pauperrimi. Petr. Bles. ep. 60.

Ad serviendum regi necessariae sunt vestes, sumptus, & divitiae: ad serviendum autem Deo sufficit paupertas. Minori ergo sumptu servitur Deo, quam Mundo. Stella de cont. &c. c. 94.

§. III.

Paupertas, tuta, leta.

Fecit ei Levi magnum convivium in domo sua. Luc. 5. 29. Ita Domino caeli, terraque, servitur: non tristes, sed alacres, & epulantes, dimittamus telonium: Deique scias servitorem festivam esse, cujus auspiciatur Matthaeus tyrocinium ab epulis. Nunquam forte Levi lautius coenavit, quam cum pecuniam abiecit. Avaros enim scimus aurum arcis; hordeum, & olera infundere solitos ventri: adeo ut, gemmas eruclantibus promptuarijs, fabam interdum venter esuriat. Oliva l. 13. Strom. in Luc. 5.

Vos, qui reliquistis omnia, & secuti estis non habentem ubi caput reclinaret Filium hominis, exultate, & dicite: quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium. Pl. 90. 3. S. Bernardus l. 3. sup. Pl. qui habitat.

Non audis, quid trito proverbio dicitur? centum simul viros, unum pauperem, atque nudum, spoliare non posse: maximam enim paupertatis propugnacione defenditur; quem nullus rex, nullus imperator, vincere possit. Avaro autem universi facile possunt obesse: neque homines solum, verum etiam tinea, atque vermes, eum aggrediuntur. S. Chrysostr. hom. 84. in Matth. 26. ad Avarum.

Latrones ab eo quaerunt; quid faceres, si latrones ad te venirent? respondit: nudus latrones non timet. S. Hieron. ex vita S. Hilariionis.

Quid paupertate melius? quid securius? quid jucundius? tristenter omnes, cuncti gemant, formident universi: haec semper hilari, semper eodem vultu, eodem animo perseverat. S. Laur. Just. de paupertate c. 4.

§. IV.

Paupertatis immunitates.

Reddite. Matth. 22. 21. Illi Hebraei pueri Ananias, Azarias, Misael; ille Daniel sapienior, qui non adoraverunt imaginem regis; qui non receperunt eam; qui nihil de illa mensa regis accipiebant: non tenebantur ad solutionem tributi. Nihil enim eorum, quae sub rege terrento erant, possidebant. Ergo eorum imitatores non solvunt tributum, quibus portio Deus est. Ideo Dominus ait: *reddite*, id est, vos reddite, qui protulistis imaginem Caesaris, apud quos invenitur: ego autem nihil debeo Caesari, quia nihil hujus Mundi habeo. Venit e-

nim hujus Mundi princeps, & in me inveniet nihil - Ergo quod divinae legis est, solvi jubetur, non quod Caesaris - Ne scandalizarentur, inquit Matth. 17. 26. *vade ad mare, & mitte hamum &c.* S. Ambros. ep. 1. ad Julium.

Si vis non esse obnoxius Caesari, noli habere, quae Mundi sunt. Sed si habes divitias, obnoxius es Caesari. Si vis nihil regi debere terreno; relinque omnia, & sequere Christum. Id. de imagine denarii in Luc.

Videre licet, pauperes non facile insanabilibus morbis capi; sed eos passim in divitum corporibus provenire. Certè podagra, gravedines, dissolutiones nervorum, aut contractiones, delicatos illos magis infestant; eos, qui unguenta olent; non eos, qui laborant & exercentur, & quotidianam operam sibi victum comparant. S. Chrysostr. tom. 6. hom. 5. de Anna, seu quid sit festum.

Inopia bonae valetudinis mater est. B. Theodoretus l. 6. de prov. Dei.

§. V.

*Paupertatis honores, prerogative, laudes.**Ex Veteri.*

Excidit duas tabulas lapideas. Ex. 34. 4.

Potissent ex auro laminae duci, è cedro compingi, è gemmis parari tabulae, quibus praecpta insculperentur. At ipsae opulentia tumuisset; quasi pretio tabularum excipiendis characteribus mandatorum, divites, nobilesque, destinarentur. Sculpta verò in saxo lex, quò nihil aut rarius, aut sterilius, aptiores esse significat, & perscribentis, & perferendis vitae, numinisque praecptis. Oliva sup. Evang. fer. 2 D. 4. Quadr.

Deorsum autem ad pedes &c. Ex. 39. 22. &c. Nemo, opinor, ambigit, sanctioris amicitiam vitae malogranatis, aureisque tintinabulis, designari: haec enim concentum caeli; illa verò gloriae delicias, repraesentant. Suspendebantur autem ea ad ora imas simbrias; quas nemo non videt quasi in caenum rejectas, & à gemmis Pontificis usque ad calceos ablegatas. Quae ergo pars tunicae putabatur abjectior, ea, praeter ceteris, comptior, ornatioque, & renidebat, & sonabat. Id. ibi!

Quoniam non cognovi literaturam. Pl. 70. 15. Hebr. *quoniam non cognovi numerum.* S. August. legit: quoniam non cognovi negotiationem.

Ex Novo.

Beati pauperes. Matth. 5. 3. Pauperes utilitatis divitum causa facti sunt: ut facta inter utrosque comparatione, facilius agnoscerent divites Dei erga se beneficentiam. Iisd. Car. l. 1. or. 11. Paupertas, & persecutio temporalis, sorores sunt; & eis claves regni caelorum, non tantum promissivè, sed possessivè, conceduntur. Hujusmodi autem ratio est: quia

Evangel.

Evangelica paupertas nihil habet, quod Mundi sit; temporalis autem persecutio potest totum Mundum ab homine auferre. Sed quia providentissimus Creator, & gubernator, nullam creaturam sine loco fecit; cum paupertas, & persecutio, in Mundo locum non habeat: ideo eis possessoriè ex nunc coelicas sedes dedit. S. Bernardinus f. 2. de 8. beat. Inter eximias benedictiones pauperes primi veniunt in Christi sermone: Christo enim est ingenitus proprius, & peculiaris, affectus in pauperes. Sylveira hic q. 13. Dum pauperi defertur regnum cœlorum, creatur in regem. Sed quid paupertati cum regno? Multum: nam sicut regi omnes tributa solvunt; ita pauperi omnes subsidia ferre debent. Id. ib. q. 16. Possessio tua, mens tua est; aurum tuum, cor tuum; argentum tuum, eloquium tuum est. S. Ambros. Offic. l. 1. c. 3. Imum in rebus, odibile hominibus, despicabile in personis, ante omnia beatitudini Christus adscripsit; & decoravit deforme apparens, non tamen existens. Sim. Cas. l. 9. c. 4. S. Chrysost. hom. 2. in illud Rom. 16. 3. salute Priscam, & Aquilam: pauperem vocat cœli municipem.

Pauperes evangelizantur. Matth. 11. 5. Lyran. id est, nuntiantur habere regnum cœlorum, prædicantur beati. Nota: non solum pauperes Evangelij lætissimum nuntium audiunt; sed etiam illud recipiunt, & vivâ fide credunt: quia paupertas aptissima ad Evangelium recipiendum. Barradius D. 2. Adv.

Sedebitis & vos. Matth. 19. 28. Paupertatis statui facultas judicandi datur propter duo. 1. qui de rebus quibuslibet judicaturus est, oportet, ut sit purus ab illis. 2. quia in iudicio de operibus misericordiae erit disceptatio: *esurivi &c.* Matth. 25. 35. Illi, qui per erogationem omnium bonorum statum paupertatis elegerunt, alios judicabunt; præcipue qui nihil dederunt. Stella in Luc. 18. 29. *Sedebitis & tamen* Matth. 12. 42. dicitur: *Regina austeri surget in iudicio cum generatione ista.* Regina adstat; & humiles, ac pauperes piscatores sedent judicantes. Gloriosior fors, & sublimior Christiana paupertas, omni regali majestate, Sylveira hic in Addit.

Ecce evangelizo vobis &c. Luc. 2. 10. Non Pontificibus, non Sacerdotibus, non Pharisæis, non Scribis, non Optimatibus: ut hinc percipiamus, quàm chari sint Deo etiam vilissimi homines; utpote ad quos dirigit Angelos; quibus primum manifestat mysterium natu Dei. Cajetanus hic.

Nihil tuleritis. Luc. 9. 3. Dat primum Discipulis legem perfectæ inopiæ: volens, ut non solum sine suspitione; sed etiam in admiratione, sint. Nihil enim ita admirandos reddit, sicut vita frugalis, ac quibuslibet obvijs contenta. S. Isidorus Pelus. hic.

Non licet tibi habere &c. Marci 6. 18. S. Chrysost. hom. 1. de Elia: Nihil præter melotem possidebat. Nihil enim, nihil omnino sic liberè loqui, & in rerum discrimine fiduciam habere; & contra captivitatem satis munitum, & fortem facit: ut nihil possidere, & nullis secularibus obrui negotijs. Hinc jam non mi-

ror, quòd Gen. 33. 3. progrediens adoraret pronus in terram septies. Did. Nis. Pol. cœl. p. 2. l. 7. c. 1.

Zachæus dives erat. Luc. 19. 2. Apostoli pauperes. Reddidit ille quadruplum, quod rapuerat; divisitque pauperibus medietatem substantiæ suæ, quæ remanserat: suscepit Christum hospitem; salus facta est domui ejus. Et tamen, quia parvulus erat, & Apostolicæ proceritati se non poterat extendere; non fuit in duodecim numero Apostolorum. Apostoli autem, quantum ad divitias, nihil; quantum ad voluntatem, totum Mundum pariter, reliquerunt. S. Hieron. ep. 26. Consolatio ad Pamachium super obitu Paulinæ uxoris.

Argentum, & aurum, non est mihi. Act. 3. 6. Cur Petrus, antequam claudum à sua miseria sublevaret, testatur, se aurum, & argentum, non habere? S. Chromatius f. 1. hic. ô verè beata paupertas! quæ, cum nihil de Mundi facultate habeat, tantum de cœlo largitur: non dat quidem argentum, vel aurum; sed, quod plus est divitijs omnibus, reddit corporis sanitatem. Sylveira hic. q. 8.

Ex Patribus, & alijs.

Inops ultrò, ac sponte, animus fulget ut aurum, splendet sicut gemma; floret quasi rosa: nulla tinea ibi est, nullus fur, nulla cura secularis; sed vivit Evangelicâ vitâ. Vis hujus animi pulchritudinem aspicere? vis paupertatis opes, quantæ sint, discere? non imperat hæc vis, sed dæmonibus; non assistit regi, sed assistit Deo; non hominis, sed Angelorum, commilito est &c. S. Chrysost. hom. 48. in Matth. 13.

Sicut in cœlo sunt novem Ordines Angelorum, sic sunt in hoc Mundo novem modi bonæ vitæ correspondentes novem ordinibus Angelorum. - Septimus gradus cum Thronis. Matth. 19. *Sedebitis & vos.* S. Vincentius Ferr. f. 2. post. oct. Pasch. D. 1.

De cœlo paupertas ad terras descendit; sicut pro nobis factus egenus de cœlis advenit. Sim. Cas. l. 10. c. 4. S. Hugo Carthusianus Ep. Linconienis, eorum, quos elemosynâ lautâ bene habebat, leprosoŕam, aliorumque, putridos pedes amanter abluebat; & inter lacrymas, & amplexus, pulcherrimè illos ad patendum hortatus, ac solatus, agebat: vos estis rosæ paradisi, vos estis lapides pretiosi, quos in suo diademate Christus inseret in æternum. Anal. Eccl. A. C. 1200.

Magnum, & honorificum, est pauperi servo; si ipse fuerit domini sui pannò eodem vestitus, & purpurâ filij regis insignitus; cum qua meretur ad Regis æterni nuptias introire. Thom. Kemp. Vall. lilior. c. 16.

§. VI

Paupertas cœlo apta, via ad cœlum.

Joseph, cum primus esset à rege, non legitur tamen, liberis suis hæreditatem aliquam in Ægypto reliquisse. Cur? ut patefactum haberent,